

رۆل و پینگە ی عەلانەددین سەججادی لە ڕهوانبێژی له زمانی کوردیدا

سەبید ئەحمەد پارسا

زانکۆی کوردستان، سنه، ئێران

پوخته

Article Info

Received: May, 2022

Accepted : June, 2022

Published :October,2022

Keywords

رەوانبێژی، جوانکاری، واتاناسی،
عەلانەددین سەججادی،
هەڵسەنگاندن

Corresponding Author

dr.ahmadparsa@gmail.com

سەرەتای دارشتی تیۆرییەکانی رەوانبێژی دەگەرێتەووه بۆ یۆنانی کۆن، پاشان زانایانی موسوڵمان بۆ ناسینی باشتری ئیججازی قورتان ئەم زانستەیان بەکار هێنا. جاجیز(و.٢٥٥ک)، ئەبووھیلالی عەسکەری(٣٢٠-٣٩٢ ک)، ئیبنی رەشیقی قیروانی(و.٤٥٦ک)، عبدولقاهیر جورجانی(٤٠٥-٤٧٤)، خەتیب تەوریزی(٤٢١-٥٠٢)، سەککاک(٥٥٥-٦٢٦ک)، ئیبنی ئەئیر(٥٥٨-٦٣٧) و تەفتازانی(٧٢٢-٧٩٢) بەشیک لەو زانایانەن؛ واتە سەرەتای رەوانبێژی لە عەرەبیدا دەگەرێتەووه بۆ نزیکە ی ١٣٠٠ سأل لەمەوبەر. لە دواى ئەوان فارسەکانن کە پێشینهی ئەم زانستە لای ئەوان دەگەرێتەووه بۆ ١٠٠٠ سأل بەر لە ئیستا کە یەكەم کتیبی رەوانبێژی -کە تا ئیستاش ماوه- بە نیوی ترجمان البلاغە لەلایەن موحەممەدی کورپی عومەری پادوینییەووه نووسراوه. بەلام بەداخهوه پێشینهی نووسینی ئەم زانستە لە کوردیدا دەگەرێتەووه بۆ ٩٩٥ سأل بەر لە ئیستا کە یەكەم جار شیخ نووری شیخ سأل(١٨٩٦-١٩٥٨ز.) چەند بابەتییکی لە گۆفاری ژباندایا بۆکردهوه و جارجاره دێره شیعرێکی لە شاعیره کوردهکانیش وهک نمونه بۆ هیناون. بەلام یەكەم کتیبی زمانی کوردی لەم بوارهدا کتیبی خوشخوانی ماموستا سەججادییە کە لە سالی ١٩٧٨ زایینی لە چاپ درا. ئەم توێژینهوه بە شیوازی وهسفی - شیکاری ئەم کتیبە شروقه دهکات. دهرههجامهکان دهری دهخات کە ئەم کتیبە هەر سێ بەشی رەوانبێژی واتە رەوانبێژی، جوانکاری و واتاناسی لە خۆ دەگرێت. نووسینی یەكەم کتیبی سەرەخۆ لە رەوانبێژیدا، دانانی نیوی کوردی لەجیاتی نیوی عەرەبی بۆ یەكەم جار بۆ هەر کام لە زانستەکانی رەوانبێژی، کەلک وەرگرتن لە نمونه جوانهکانی شیعر و پەخشان و تەنانەت فۆلکلۆری کوردی بۆ مەبەستەکانی ئەم زانستە، نوێکاری بەرچاو و زۆر شتی دیکە ی وهک ئەمانە توانیویانە رۆل و پینگە ی عەلانەددین سەججادی باشتروون بکەنوه و وا بکەن کە ئەم کتیبە هەتا ئیستاش وهک سەرچاوهیەکی باوهڕپێکراو بۆ توێژهرانی ئەم بواره بناسرێت.

پهوانبێژی له کوردیدا

به‌داخه‌وه له رابردوودا ته‌نیا مزگه‌وته‌کان جیگای خوێندن و خوێنده‌واری بوون و ته‌نیا جۆری خوێندنی ئاینیش باو بوو. جا هی وا هه‌بوو نه‌و خوێندنه‌ی کۆتایی پێ ده‌هێنا و ده‌بووه مامۆستای ئاینی. هیواش هه‌بوو به هه‌ر هۆیه‌که‌وه ته‌نیا به‌شێکی ده‌خوێند و وازی ده‌هێنا و میرزایان پێ ده‌کوێن. میرزاکان نه‌وانه‌ بوون که خوێندن و نووسینیان ده‌زانی، به‌لام زانسته‌کانی ئاینییان ته‌واو نه‌کردبوو. جا وه‌ک ئاماژه‌مان پێکرد نه‌و خوێنده‌وارانه‌ به‌گشتی کتیبی عه‌ره‌بیان ده‌خوێند. ئه‌مه‌یش نه‌ک هه‌ر کتیبی په‌وانبێژی به‌لکو هه‌موو زانسته‌کانی دیکه‌ی ئاینیشیان هه‌ر به‌و زمانه‌ ده‌خوێند. دوو کتیبی فارسی‌شیان (گۆلستان و بوستان) ده‌خوێند. جاری وایش بووه چهند کتیبی دیکه‌ی فارسی‌شیان ده‌خوێند و شاره‌زای نه‌م زمانه‌ش ده‌بوون و ده‌یانتوانی شیعی شاعیرانی گه‌وره‌ی فارس وه‌ک فیره‌ده‌وسی، سه‌عدی، حافز و که‌سانی دیکه‌یش بخوێنده‌وه. شاعیرانی کورد یه‌که‌م که‌سانیک بوون له‌ شیعه‌رکانیاندان په‌وانبێژی که‌لکیان وه‌رده‌گرت؛ چونکه‌ شیعەر له‌گه‌ڵ نه‌م زانسته‌ تیکه‌لاوی هه‌یه و به‌توێت و نه‌توێت له‌ زماندا بوونی هه‌یه، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌ زمانه‌سه‌کان پێیان وایه، په‌وانبێژی له‌ زمان جیا ناکرێته‌وه.

یه‌که‌م جار شیخ نورری شیخ سالح (١٨٩٦-١٩٥٨ ز.) له‌ گۆفاری ژبانه‌ هه‌ندیک و تاری سه‌باره‌ت به‌ واتاناسی ب‌لاو کرده‌وه. بۆ وینه‌ له‌ ژماره‌ی ٥٥ ژبانه‌دا که‌ حه‌وتانه‌ له‌ لایه‌ن مامۆستا پیره‌مێرده‌وه دره‌ده‌چوو. له‌ رۆژی پینچ‌شه‌مه‌ ٢٢ شه‌عبان ١٣٤٥ کۆچی مانگی به‌رانبه‌ر به‌ ٢٤ شوباتی ١٩٢٧ و تارێکی سه‌باره‌ت به‌ ئیجاز (کورت‌کردنه‌وه) و اکثار (درێژ‌کردنه‌وه) که‌ دوو ده‌سته‌واژه‌ی واتاناسین ب‌لاو‌کرده‌وه و تێیدا به‌ به‌یتیک شیخ رها تالهبانی و به‌یتیک م. نورری وه‌ک پائێشتیک بۆ قسه‌کانی ئاماژه‌ی پێ کردووه.

وتاره‌که‌ به‌ رێنووسی عه‌ره‌بی و فارسی چاپ‌کراون؛ چونکه‌ نووسین به‌ رێنووسی کوردی له‌و کاته‌دا باو نه‌بووه (پروانه‌ پارسا، ١٣٩٧: ٥). شیخ نورری شیخ سالح چهند و تاری دیکه‌یشی یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک له‌ گۆفاری ژبانه‌دا به‌ سه‌ره‌رشتیاری پیره‌مێردی نهمر (١٨٦٧-١٩٥٠) سه‌باره‌ت به‌ واتاناسی له‌ چاپ دا، ئه‌مه‌ سه‌ره‌تای باس‌کردنه‌ سه‌باره‌ت به‌ په‌وانبێژی له‌ کوردیدا. به‌لام وه‌ک باس‌م کرد، ئه‌مانه‌ کۆمه‌له‌ و تارێک بوون، به‌لام وه‌ک کتیب هێشتا هه‌چمان له‌ کوردیدا نه‌بوو. په‌نجا و یه‌ک ساڵ دوا‌ی ئه‌وه مامۆستا عه‌لانه‌ددین سه‌جادی (١٩٠٧-١٩٨٤) یه‌که‌م کتیبی سه‌ره‌خۆی سه‌باره‌ت به‌ زانسته‌کانی په‌وانبێژی به‌ نیوی خۆشخوانی نووسی و له‌ ١٩٧٨ ز. له‌ چاپی دا.

تابیه‌تمه‌ندیه‌کانی کتیبی خۆشخوانی

کتیبی خۆشخوانی مامۆستا سه‌جادی، یه‌که‌م کتیبی کوردی سه‌باره‌ت به‌ په‌وانبێژی و هه‌ر سێ بابته‌ی په‌وانبێژی وه‌ک واتاناسی، په‌وانبێژی و جوانکاری له‌خۆ ده‌گرێت. ئه‌م کتیبه‌ هه‌ندیک تابیه‌تمه‌ندی هه‌یه که‌ بریتین له‌:

١. وه‌ک باس‌مان کرد یه‌که‌م کتیبی سه‌ره‌خۆیه‌ سه‌باره‌ت به‌ په‌وانبێژی.
٢. له‌م کتیبه‌دا بۆ یه‌که‌م جار هه‌ر سێ زانسته‌که‌ی په‌وانبێژی به‌ تێرته‌سه‌لی باس‌کراوه.

زمانی ئه‌ده‌ب جیاوازیه‌کی زۆری له‌گه‌ڵ زمانی ئاسایی هه‌یه، چونکه‌ له‌ زمانی ئاسایی خه‌ڵکدا جی گوتن گرینگه‌، به‌لام له‌ زمانی ئه‌ده‌بیدا له‌گه‌ڵ جی گوتن، چۆن کورتیش زۆر گرینگه‌ و هه‌ر نه‌مه‌ جیاوازیه‌کی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی له‌نیوان نه‌م دوو زمانه‌دا پێک هێناوه. ئه‌رکی به‌شێکی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی چۆن کورت ده‌که‌وتنه‌ سه‌رشانی په‌وانبێژی که‌ سێ زانسته‌ی په‌وانبێژی (البیان)، جوانکاری (البديع) و واتاناسی (المعانی) له‌خۆ ده‌گرێت.

سه‌ره‌تای دارشستی تیۆریه‌کانی په‌وانبێژی ده‌گه‌رته‌وه بۆ یۆنانی کۆن، پاشان زانایانی موسولمان بۆ باشت‌ناسینی ئیجازی قورئان، ئه‌م زانسته‌یان به‌کار هێنا، چونکه‌ زۆریه‌ی ئه‌و زانایانه‌ ئیجازی قورئانیه‌ن له‌ په‌وانبێژی ئه‌ودا ده‌زانی. حاجیز (و. ٢٥٥ ک. م نه‌بووه‌یلا عه‌سکه‌ری (٣٢٠-٣٩٢ ک.))، ئیبی رهبیقی قیره‌وای (و. ٢٥٥ ک.)، عه‌بدولقاهر جورجانی (٤٠٥-٤٧٤ ک.)، خه‌تیب ته‌وره‌زی (٤٢١-٥٠٢ ک.)، سه‌ککای (٥٥٥-٦٢٦ ک.)، ئیبی ئه‌ثیر (٥٥٨-٦٣٧ ک.)، ته‌فتازانی (٧٩٢-٧٢٢ ک.) به‌شیک له‌و زانایانه‌ن؛ واته‌ سه‌ره‌تای په‌وانبێژی له‌ناو عه‌ره‌بیدا ده‌گه‌رته‌وه بۆ نزیکه‌ی ١٣٠٠ ساڵ له‌مه‌وه‌یه‌ر، دوا‌ی ئه‌وان له‌نیو و لاته‌ موسولمانه‌کاندا ئێرانیه‌کان به‌ زمانی فارسی نه‌م زانسته‌یان به‌کار هێنا و پێشینه‌که‌ی ده‌گه‌رته‌وه بۆ ١٠٠٠ ساڵ به‌ر له‌ ئیستا و یه‌که‌م جار پیاویک به‌ نیوی موحه‌مه‌دی کوپی عومه‌ری رادویانی کتیبیک به‌ نیوی ترجمان البلاغه‌ نووسی. به‌ دوا‌ی ئه‌ودا شه‌مسی قه‌ه‌سی رازی کتیبی المعجم فی معاییر اشعار العجم (فه‌ره‌نگیک بۆ پێوه‌ری شیعی فارسی)، شه‌ره‌فه‌ددین حه‌سه‌ن کوپی رامی، نووسه‌ری کتیبی حدائق الحقائق «باغی راستیه‌کان»، رها قولیخانی هه‌یدایه‌ت نووسه‌ری مدارج البلاغه‌، عه‌لی کوپی موحه‌مه‌د تاجولحه‌لاوی نووسه‌ری دقائق الشعر و ده‌یان که‌سی دیکه‌ له‌م بواره‌دا ده‌ستیان به‌ نووسین کرد؛ به‌لام به‌داخه‌وه نووسینی یه‌که‌م وتاره‌کان له‌ بواری په‌وانبێژی له‌ زمانی کوردیدا، یان باشت ب‌لیم یه‌که‌م داره‌داری کورد له‌م بواره‌دا ده‌گه‌رته‌وه بۆ ٩٥ ساڵ به‌ر له‌ ئیستا؛ که‌واته‌ کورد ١٢٩٥ ساڵ دوا‌ی عه‌ره‌ب و ٩٠٥ ساڵ دوا‌ی فارسه‌کان له‌م بواره‌دا ده‌ستیان به‌ نووسین کرد. هۆی ئه‌م کاره‌ش به‌ بروای من ده‌گه‌رته‌وه سه‌رچهند هۆیه‌ک:

یه‌که‌م: ئه‌م زانسته‌ یه‌کێک له‌ زانسته‌کان بۆ خوێندنی ئاینی بوو، بۆ تیکه‌یشتن له‌ جوانی و ئیجازی قورئانی پیرۆز و جیاوازی له‌گه‌ڵ که‌لامی خه‌ڵکدا. هه‌ر بۆیه‌ش ئه‌م زانسته‌ له‌ سه‌ره‌تای ئیسلامدا له‌ مزگه‌وته‌کانی کوردستان له‌لایه‌ن فه‌قیکه‌نه‌وه به‌ زمانی عه‌ره‌بی ده‌خوێندران، واته‌ هه‌ر نه‌و کتیبه‌ عه‌ره‌بیانه‌ی وا سه‌باره‌ت به‌و زانسته‌ نووسرا‌بوون وه‌ک المختصر البلاغه‌ یان مطوله‌ی ته‌فتازانی، الإيضاح فی علوم البلاغه‌ی خه‌تیب قه‌زوینی و کتیبه‌کانی دیکه‌ی وه‌ک ئه‌مانه‌یان ده‌خوێند. ئه‌و که‌سانه‌شی که‌ له‌ رینگای خوێندنی گۆلستان و بوستان سه‌عدی شیرازی‌ه‌وه‌ فێری زمانی فارسی ببوون، له‌وانه‌یه‌ ئه‌و کتیبه‌ فارسیانه‌شیان بینه‌یت و خوێندبێتانه‌وه.

دووهم: خوێندن و نووسین به‌ زمانی کوردی له‌و کاته‌دا باو نه‌بووه و هه‌ر بۆیه‌ش هه‌چ گرنگی پێ نه‌دراوه.

سه‌ه‌م: له‌وانه‌یه‌ ئه‌و بیرۆکه‌ی که‌ چۆن قورئان به‌ زمانی عه‌ره‌بییه‌، ته‌نیا ئه‌و زمانه‌ ده‌توانێت وه‌ک زمانی زانستی که‌لکی ببێت، کاریگه‌ری له‌سه‌ر نه‌نووسین به‌ زمانی کوردی به‌ گشتی و نه‌نووسین له‌ بواری په‌وانبێژی به‌م زمانه‌، بووێت.

به‌شێکی سه‌بارهت به جوانکاری له شیعری وه‌فاییدا، به‌هاری په‌وانیژی کتییی موحسین نه‌حمده مسته‌فا گه‌ردی (٢٠١٣) هه‌ر سێ زانستی په‌وانیژی له‌خۆ ده‌گرێت. جوانکاری له‌ نه‌ده‌بی کوردیدا به‌ شێوازیکی نوێ (١٣٩٧ک) و په‌وانیژی له‌ نه‌ده‌بی کوردیدا (١٣٩٧ک) له‌ نووسه‌ری ئهم وتاره، هه‌ر هه‌موویان و ده‌یان کتییی دیکه‌یش جگه‌ له‌ کتییی‌که‌ی مامۆستا نامی، کاربگه‌ری نیوی ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی مامۆستا سه‌ججادیان به‌ ته‌واوی پێوه دياره، چونکه‌ ناچار بوون زۆریه‌ی زۆری ئه‌و ده‌سته‌واژانه‌ی مامۆستا سه‌ججادی دایان، قیوول بکه‌ن و له‌ کتییی‌که‌کانیدا که‌لکی ئی وه‌رگیرن، ئه‌مه‌ی ش سه‌رنج و دیکه‌ته‌ و لێزانی مامۆستا سه‌ججادی ده‌رده‌خه‌ن.

که‌لک وه‌رگرتن له‌ نمونه‌ی شیعره‌ جوانه‌کانی شاعیرانی کورد وه‌ک نمونه‌ی بۆ ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی باسی کردوون: بۆ وێنه‌ ته‌نیا له‌ باسی جوانکاریدا ١٤٦ دێره شیعری له‌ مامۆستا کورده‌کان له‌ کتییی‌که‌یدا هه‌تیاوه.

هه‌ل‌بێزاردنی نمونه‌ی شیعری جوان: مامۆستا نه‌هاتوو هه‌رچیه‌کی وه‌ به‌رده‌س هاتبێت وه‌ک نمونه‌ی شیعری هه‌تیاوتی یان وه‌ک مامۆستا نامی خۆی شیعری بۆ دانا، به‌لکه‌ گه‌راوه‌ شیعره‌ هه‌ره‌ جوانه‌کانی هه‌ل‌بێزاردوو. بۆ وێنه‌ کاتێک باسی تانچپۆشی (ابهام یا توریه) ده‌کا، ئهم شیعره‌ خۆشه‌ی شێخ په‌زای بۆ دینێته‌وه‌ که‌ هه‌موو که‌س پێی خۆشه‌:

گه‌رچی فه‌قیرو موفلسه‌ شێخ مامه‌ سائحم
 نه‌م دی که‌سه‌ی وه‌کوو ئه‌و ساحبی که‌ره‌م
 میوانی بووم نان و که‌ره‌یه‌کی نایه‌ به‌رده‌سم
 ئیسته‌ش به‌ بێ موداهه‌نه‌ مه‌منونی ئه‌و که‌ره‌م

(سه‌ججادی، ١٩٧٨: ٩٣)

که‌لک وه‌رگرتن له‌ نمونه‌ی شیعری شاعیرانیکی زۆر:

مامۆستا سه‌ججادی نه‌هاتوو ته‌نیا له‌ یه‌ک یا دوو دیوانی شیعری نمونه‌ بپێتیه‌وه، به‌لکه‌ ١٤٦ دێره‌شیعری له‌ ٤٠ شاعیری کورد هه‌تیاوتیه‌وه‌ که‌ جگه‌ له‌ یه‌کیک له‌وانه، به‌ نیوی ٣٩ که‌س له‌ کاتی هه‌تیاوتی شیعره‌که‌یان ئاماژه‌ی کردوو: وه‌ک نالی، سالم، مه‌جدی، بێخود، تاهیریه‌گ، پیره‌مێرد، خادم، په‌مزی، گۆران، عارف سائیب، حه‌ریق، حه‌مه‌مین‌به‌گی جاف، شێخ په‌زا، شه‌یدا، نه‌ده‌ب، زۆهر، شاهۆ، وه‌فایی، قانع، حه‌مدی، سه‌لام، کوردی، حاجی قادری کۆبی، فانی، مه‌لا غه‌فوری ده‌باغی ناسراو به‌ حافزی مه‌هابادی، سالم سنه‌بی، که‌مال عه‌لی باپیر، مه‌لکه‌ی جوانپۆبی، واف، میرزا مارف، وه‌لی دێوانه، سافی، مه‌حوی، حیره‌ت، ناری، شوکری فه‌زلی، مه‌لای جه‌ببازی و سه‌فه‌وت.

ئهم نمونه‌نانه‌ش وه‌ک ژماره‌ی نمونه، نه‌ک وه‌ک دێره‌شیعری له‌ هه‌موویاندا وه‌ک یه‌ک نیه‌، بۆ وێنه‌ ئهم شاعیرانه‌ به‌ ته‌رتیبی که‌لکه‌وه‌رگرتن له‌ شیعره‌کانیان بریتین له‌ نالی ١٤ نمونه، شێخ په‌زا ٨ نمونه، زۆهر ٦ نمونه، پیره‌مێرد و سالم هه‌ر کام ٥ نمونه، حه‌ریق و په‌مزی و بێخود هه‌ر کام ٣ نمونه، تاهیریه‌گ، حاجی قادری کۆبی، حه‌مدی، گۆران و حه‌مه‌مین‌به‌گی جاف هه‌ر کام ٢ نمونه و باقی شاعیره‌کانیش هه‌ر کام یه‌ک نمونه شیعری.

ئاماژه‌ به‌ نیوی ٤٠ شاعیر که‌ له‌وانه‌یه‌ زۆر که‌س ناوی به‌شێک له‌وانه‌ی نه‌بێستبێت، ئاماژه‌یه‌ بۆ ئاگاداری مامۆستا سه‌بارهت به‌ میژووی نه‌ده‌بی و خۆپێندنه‌وه‌ی شیعری هه‌موو ئه‌مانه، چونکه‌ مامۆستا له‌ بواری میژووی

٣. له‌م کتییی‌دا یه‌که‌م جاره‌ که‌ وشه‌ و ده‌سته‌واژه‌کانی په‌وانیژی به‌ کوردی به‌رچاوی خۆنهر ده‌که‌وت: واته‌ بۆ هه‌ر کام له‌ نێوه‌ عه‌ره‌بیه‌کان، به‌رامبه‌ری کوردی زۆر جوانی داناوه‌؛ بۆ وێنه‌ بره‌وانه‌ چهند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی عه‌ره‌بی و به‌رامبه‌ره‌ کوردیه‌یه‌کی:

عهره‌بی	كوردی
حسن تعلیل	جوانی بایس
تجاهل العارف	خۆگیلکردن
تضاد	دژیه‌ک
مراعات النظیر	چاوه‌ یه‌ک
جناس	په‌گه‌زدۆزی
رد العجز علی الصدر	دوا به‌سه‌ر
تلمیح	تێلنیشان

ئهمانه‌ ته‌نیا تابه‌ت به‌ جوانکاری نیه‌ و په‌وانیژی و اتاناسیسه‌ ده‌گرێته‌وه‌ بۆ وێنه‌ به‌ چهند ده‌سته‌واژه‌یه‌کی په‌وانیژی ئاماژه‌ ده‌که‌ین:

عهره‌بی	كوردی
تشبیه	وه‌ک یه‌ک
کنایه	درکه‌
مجاز	خوازه‌
استعاره	خواستن

گرینگی ئهم ئیشه‌ی مامۆستا سه‌ججادی له‌وه‌دا ده‌رده‌که‌وت: یه‌که‌م بزاین مامۆستا عه‌بدولکه‌ریم موده‌رپیس له‌ ١٩٩١ز دا کتییی‌کی به‌ نیوی بدیع و عروض نامی، واته‌ کێشناسی و جوانکاری نامی له‌ چاپ دا. نامی ناسناوی مامۆستا موده‌رپیس بووه‌.

ئهم کتییی‌ سێزده‌ سأل دای کتییی‌که‌ی مامۆستا سه‌ججادی له‌ چاپ دراوه‌، بۆیه‌ ناتوانین بپێن مامۆستا موده‌رپیس ئاگاداری کتییی‌ خۆشخوونی مامۆستا سه‌ججادی نه‌بووه‌، به‌لام ته‌واوی ده‌سته‌واژه‌کان به‌ عه‌ره‌بین، بۆیه‌ به‌ بره‌وی من ده‌بێت بپێن نیه‌تمه‌ جوانکاری و کێشناسی عه‌ره‌بی به‌ زمانی کوردی ده‌خوینم. دووه‌م: له‌ دای مامۆستا سه‌ججادی ده‌یان کتیب و نووسراوه‌ سه‌بارهت به‌ په‌وانیژی نووسراوه‌، وه‌ک ئه‌و کتییی‌ مامۆستا نامی که‌ ئاماژه‌مان پیکرد، یان سێ کتییی‌ زۆر به‌ نرخ دکتۆر عه‌زیز گه‌ردی واته‌ په‌وانیژی (١٩٧٢)، په‌وانیژی له‌ نه‌ده‌بی کوردیدا، به‌رگی دووه‌م جوانکاری (١٩٧٥) واتاناسی (به‌رگی سه‌هه‌م) (١٩٧٩)، کتییی‌که‌ی ئیدریس عه‌بدوللا وه‌ک جوانکاری له‌ نه‌ده‌بی کوردیدا (٢٠٠٣)، جوانکاری شیعری کلاسیکی کوردی (٢٠١٧) و جوانکاری شیعری نوێ کوردی (٢٠١٧)، کووانه‌کانی په‌وانیژی (٢٠١٤) سه‌بارهت به‌ په‌وانیژی، هونه‌ره‌کانی په‌وانیژی کوردی (٢٠١٨) سه‌بارهت به‌ دوو زانستی جوانکاری و په‌وانیژی، یان کتییی‌ که‌سانی دیکه‌ وه‌ک جوانکاری له‌ شیعری وه‌فاییدا (٢٠١٧) مه‌ریوان حسین فه‌رحان، هونه‌ری جوانکاری له‌ شیعری عه‌ونیدا (٢٠١٧) به‌هار عه‌بدولجه‌بار جامی، هونه‌ری جوانکاری له‌ شیعری حه‌مدیدا له‌ زانا یاسین عه‌به‌ید (٢٠١٦) که‌ ئهم سیانه‌ی دواپی هه‌رسێکیان نامه‌ی ماسته‌ری نووسه‌ره‌کانیان بوون، مسته‌فا سه‌بید مینه‌ی نامه‌ی ماسته‌ره‌که‌ی به‌ نیوی پایه‌ی وه‌فایی له‌ناو شاعیرانی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می کرمانجی خواروودا له‌ ٢٠٠٧ له‌ چاپ داوه‌ که‌

وشەى دىوان دوو ماناى ھەيە، يەكەم دىوھەخان، دووھەم دەفتەرى ھۆنراوھ
لەگەل وشەى شادا بە واتاى كارگېرپىيە بەلام لەگەل وشەى موختەشەمدا
كە نىوى شاعىرىكى فارسى زمانى ئىرانىيە بە ماناى دەفتەرى ھۆنراوھە.
(پارسا، ۱۳۰۷: ۱۱۷)

دەرئەنجام

مامۇستا ەلانئەدەبىن سەججادی يەكەم كەسە كە لە زانستەكانى پەوانبىژى
لە زمانى كوردیدا جىگە و پىگەيەكى ھەرە بەرزى ھەيە. زانستى پەوانبىژى
قەرزدارى ئەم بەپزەيە، چونكە يەكەم كەسە كە كىتەبى لەم بوارەدا بە
زمانى كوردى نووسىو، يەكەم كەسە كە لە بەرامبەرى وشە و
دەستەواژەكانى ەربى ئەم زانستەدا، وشە و دەستەواژەى كوردى داناوھ و
زۆرەيشيان ھەتا ئىستایش لە لاين كىتەبەكانى نووسراو لەم بوارەدا كەلكى
ئى وەردەگىرت. شارەزایى و پسپۆرى مامۇستا لە بوارى جۆراوجۆرەكانى وەك
مىژووى ئەدەبى كوردى، فۆلكلورى كوردى، پەندى پىشینیان و زۆر بوارى
دىكە لەگەل پسپۆرى ئەو لە زمانەكانى ەربى و فارسیدا توانیوھ لە بوارى
پەوانبىژیدا زۆر بە توانا بىت، كەلك وەرگرتن لە ۱۴۶ نمونە شىعر لە ۴۰
شاعىرى كوردى، كەلك وەرگرتن لە فۆلكلور و نمونەى جوانى پەخشان،
ئەمانەمان بە باشى بۆ دەسەلمىنىت. ھەر بۆيەى كىتەبى خۇشخوانى
مامۇستا وەك سەرچاوەيەكى باوەرپىكراو و بەھىز لە پەوانبىژیدا ھەتاهەتايە بۆ
زانایان، پسپۆران و خوئنەران و شارەزانایان پەوانبىژى، دەتوانىت كەلكى ئى
وەرگىرت.

سەرچاوەكان

كوردى

۱. ئەحمەد مستەفا گەردى، موحسین (۲۰۱۳). بەھارى پەوانبىژى.
۲. پارسا، سەبىد ئەحمەد (۱۲۹۴). جوانكارى لە ئەدەبى كوردیدا بە
شىوازىكى نوئ. سنە: نالى.
۳. حسىن فەرھل، مەريوان (۲۰۱۷). جوانكارى لە شىعرى وەفاییدا،
سلىمانى. چاپخانەى پەنجەرە.
۴. ەبدولجەبارى جامى، بەھار (۲۰۱۷). ھونەرى جوانكارى لە شىعرى
ەونیدا، ھەولێر، چاپخانەى رۆژھەلات.
۵. ەبدوللا، ئىدرىس (۲۰۱۲). جوانكارى شىعرى نوئى كوردى.
ھەولێر، چاپخانەى ھەيشى.
۶. (۲۰۱۲). جوانكارى شىعرى كلاسىكى كوردى،
ھەولێر: چاپخانەى رۆژھەلات.
۷. (۲۰۱۸). ھونەرەكانى پەوانبىژى كوردى، ھەولێر:
چاپخانەى رۆژھەلات.
۸. سەججادی، ەلانئەدەبىن (۱۹۷۸). خۇشخوانى. بەغدا: چاپخانەى
معارىف.
۹. سەبىد مینە، مستەفا (۲۰۰۷). پلەى وەفایى لەناو شاعىرانى سەدەى
نۆزدەھەمى كرمانجى خواروو. ھەولێر: نووسىنگەى تەفسىر.
۱۰. شىخ سالىح، شىخ نورى (۱۹۲۷): «ايجاز و اكثر». ژبان، ژمارە ۵۵.

ئەدەبى كوردىدا خاوەن كىتەبە و ديارە كەم كەس دەتوانىت ئەو ناگادارى و
زانستەى بىت و بتوانىت لە پەوانبىژىدا كەلكيان ئى وەرگىرت.

كەلك وەرگرتن لە پەخشان وەك نمونە: مامۇستا تەنيا لە نمونەى
شىعرى بۆ باشتەر فێركردنى خوئنەرانى كىتەبەكەى كەلك وەرنەگرتوو. بەلكو
لە پەخشانىش كەلكى وەرگرتوو. چونكە بەشىك لە جوانكارىيەكان وەك
سەروادار (سجج) زياتر لە پەخشاندا بوونيان ھەيە: ھەر بۆيەيش مامۇستا
لە وتارەكانى خۆى، موقتى زەھاوى، گۆران و تەنانەت لە و قسانەى دراوئەتە
پال خولەپزەيش كەلكى وەرگرتوو. جگە لەمانەيش، لە بەشەكانى
فۆلكلورىش وەك پەندى پىشینیان و قسەى ئاسایش وەك نمونە كەلكى
وەرگرتوو. ئەمەيش ديسان شارەزایى و زانستى ئەو لە بوارەدا پيشان
دەدات، چونكە مامۇستا ھەم لە بوارى فۆلكلورى كوردیدا و ھەم لە بوارى
پەندى پىشینیاندا زۆر شارەزایە و خاوەنى كىتەبى سەربەخۆ لەم بوارەدا ە.

پىكوپىكى رستەكان: مامۇستا لە وتارەكانى سەبارەت بە پەوانبىژى، نە زۆر
درژەى داوئەت كە خوئنەرماندوو بكات و نە ھىندە كورت باسى كردوو كە
زۆر شتى بەج ھىشتى، بەلكو ھەموو وشە و رستەكان لەجى خۆيدان و بە
قەولى كوردى پىرە پىستى مەبەستەكەن.
پوون و ئاشكرانووسىنى مەبەست: وتەكانى مامۇستا بە كوردىيەكى زۆر
پەتى نووسراون و مەبەستەكانى باسى كردوون، زۆر پوون و ئاشكران،
ئەمەيش ئامۆزەيە بە توانايى ئەو لە نووسىندا.

فەرەلایەنى لە بارى مەبەستەو: مامۇستا ھەموو لایەنەكانى پەوانبىژى بە
وردى باس كردوو. تەنانەت ئەوانەيشى كە لە ئەدەبى كوردیدا نمونەيان
زۆر كەمە. پىم وایە ئەو ەيشى لە ترسى ئەو كوردوو كە كۆلكە مەلاكان بە
تایبەت كۆلكە مەلای زانكۆكان پەخنى ئى نەگرن و نەئىپن بۆ ئەم
مەبەستەى باس نەكردوو. لە ھەمووانىشدا بە جوانى توانیوھ ئەركى خۆى
بەج ھىنىت. تەنيا لە پچران (استخدام)دا نمونەكەى بە بەرانبەر بە
ەربى ھىناوھ كە بە پروای من ناكىت ئەمە بۆ كوردى ھىنىتەو، چونكە
لە كوردیدا بە جۆرىكى دىكە بوونى ھەيە. بۆ نمونە مامۇستا بۆ ئەو
جوانكارىيە ئەم دىرەشىعرى شەيدای ھىناوھتەو كە دەئىت:

لە شەمەدا من ناگرم نابى چونكە ناگردان لەوئىدا نابى
كە دەئىت شەممە ناوى دىپەكە لە ولاتى سلىمانى و ناوى يەككە لە
رۆژەكانى ەفتەيشە. كە ئەبى ناگردان لەوھادا، دا ناوى «لەوئ» بۆ شەممە
ئەگەپتەو. (سەججادی، ۱۹۷۸: ۹۳)

بە پروای من ئەمە دەقاودەق بەراورد لەگەل ەربىدا ە. ئەم جۆرە
جوانكارىيە بەو شىوھى مامۇستا باسى دەكات لە كوردیدا بوونى نىيە.
بەلكو لە كوردیدا بەم جۆرەيە: دووبەر^۱ (استخدام) ئەو ەيە كە لە دىرە
ھۆنراوھ يا دىرە پەخشانىكدا وشەيەك ھاتىت كە بەرانبەر بەو وشە
مانايەكى ھەبىت و بەرانبەر بە وشەيەكى دىكە ھەر لەو دىرەدا مانايەكى
دىكەى ھەبىت، بۆ وئە نالى دەئىت:

زابىتەى تەبعم سوارە ئىددەعاى شاھى ھەيە
موختەشەم دىوانە داواى تەختى خاقانى دەكا

^۱ ئەم ناوھ من ناوم ئى ناوھ و پروانە كىتەبى جوانكارى لە ئەدەبى كوردیدا بە
شىوازىكى نوئ، كىتەبەكە ھى نووسەرى ئەم وتارەيە، ل ۱۱۷.

٥. رازی، شمس قیس (١٣٧٣). المعجم في معايير اشعار العجم. به كوشش سيروس شميسا، تهران: فردوس.
٦. رامی تبریزی، شرفالدين حسن بن محمد (١٣٤١). حقائق الحدائق. تهران: دانشگاه تهران.
٧. رجاى، محمد خليل (١٣٧٦). معالم البلاغة. شيراز: دانشگاه شيراز.
٨. كاشفى سبزواری، ميرزا حسين (١٣٦٩). بدايع الافكار في صنايع الاشعار، ویراست مير جلال الدين كرازی. تهران: نشر مركز.
٩. مازندرانی، محمد هادی محمد صالح (١٣٦٧). انوار البلاغة. تهران: مركز فرهنگي نشر قبله، دفتر نشر ميراث مكتوب.
١٠. وطواط، رشيدالدين (١٣٦٣). حدائق السحر في دقائق الشعر. به تصحيح و اهتمام عباس اقبال. تهران: سنایی و طهوری.
١١. هدايت، رضاقلی خان (١٣٥٦). مدارج البلاغة در علم بديع. شيراز: معرفت، چاپ دوم.

الملخص

دور ومكانة علاء الدين سجادي في البلاغة الكردي

بدأت نظريات علم البلاغة في الظهور في اليونان القديمة، واستخدم علماء المسلمين هذا العلم لاحقاً لفهم معجزات القرآن بشكل أفضل. الجاحظ (ت ٢٥٥ هـ)، أبو هلال العسكري (٣٢٠-٣٩٢ هـ)، ابن رشيقي القرواني (ت ٤٥٦ هـ)، عبد القاهر الجرجاني (٤٠٥-٤٧٤ هـ)، خطيب التبريزي (ت. ٤٥٦ هـ) (٤٢١-٥٠٢ هـ)، السكاكي (٥٥٥-٦٢٦ هـ)، ابن أثير (٥٥٨-٦٣٧) وفتنازاني (٧٢٢-٧٩٢) من هؤلاء العلماء. أي أن بداية البلاغة في اللغة العربية تعود إلى حوالي ١٣٠٠ عام. ويتبعهم الفرس، الذين يعود تاريخ هذا العلم إلى ما قبل ١٠٠٠ عام، عندما كان أول كتاب في البلاغة في اللغة الفارسية، لا يزال موجوداً، يسمى ترجمان البلاغة بقلم محمد بن عمر رضواني. لسوء الحظ، يعود تاريخ كتابة هذا العلم باللغة الكردية إلى ٩٥ عاماً مضت عندما كتب الشيخ نوري شيخ صالح (١٨٩٦-١٩٥٨) عدة مقالات لأول مرة في مجلة "زبان"، واستشهد أحياناً بأشعار الشعراء الأكراد. ومع ذلك، فإن أول كتاب كردي في هذا المجال كان كتاب سجادي بإسم خوشخاني، والذي نُشر فيه تفسر هذه الدراسة الكتاب بأسلوب وصفي - تحليلي. تظهر النتائج أن هذا الكتاب يحتوي على الأجزاء الثلاثة لعلم البلاغة: علم المعاني، وعلم البيان، وعلم البديع. كتابة أول كتاب مستقل في علم البلاغة، ووضع الأسماء الكردية بدلاً من الأسماء العربية لأول مرة لأي من علوم علم البلاغة، باستخدام أمثلة جميلة من الشعر ونشر الفولكلور الكردي لأغراض هذا العلم، والابتكارات الهامة وغيرها الكثير. أشياء كهذه كانت قادرة على لعب دور ومكانة علاء الدين سجادي شرح أفضل وجعل هذا الكتاب لا يزال معترفاً به كمصدر موثوق للباحثين في هذا المجال.

الكلمات المفتاحية: البلاغة، علم البديع، علم البيان، علاء الدين سجادي، النقد.

Abstract

١١. گهردی، عزیز (١٩٧٢). پهوانبیزی له ئهدهبی کوردیدا. بهرگی یه کهم. روونبیزی. ههولبیر: چاپخانهی شارهوانی.
١٢. (١٩٧٢). پهوانبیزی له ئهدهبی کوردیدا. بهرگی سبهم: واتاناسی. ههولبیر: چاپخانهی شارهوانی.
١٣. (١٩٧٢). پهوانبیزی له ئهدهبی کوردیدا. بهرگی دووهه م: جوانکاری. ههولبیر: چاپخانهی شارهوانی.
١٤. موده پریس، عهبدولکه ریم (١٩٩١). بهدیع و عهرووزی نامی. بهغدا: چاپخانهی دار الجاحظ.

عربی

القرآن الكريم

١. ابن أثير، ابوالفتح ضياءالدين نصرالله (١٩٣٩) المثل السائر. تحقيق د. محمد معىالدين عبدالحميد، قاهره، مطبعه مصطفى البابى.
٢. تفتازانى، سعدالدين مسعود بن عمر (٢٠٠٣). مختصر السعد (شرح تلخيص مفتاح العلوم). تحقيق الدكتور عبدالحميد هنداوى، بيروت: مكتبه العصريه.
٣. تفتازانى، سعدالدين مسعود بن عمر (٢٠٠١) المطول. تحقيق الدكتور عبدالحميد هنداوى، بيروت: دارالكتب العلميه.
٤. جاحظ، ابوعثمان عمرو بن مجد (١٩٤٧). البيان والتبيين، قاهره.
٥. خطيب قزوينى، جلال الدين بن عبدالرحمن (١٩٨٩). الإيضاح في علوم البلاغة. بشرح و تعليق و تنقيح د. محمد عبدالمنعم خفاجى، بيروت: الشركه العالميه.
٦. خطيب قزوينى، جلال الدين عبدالرحمن (١٩٩٧). التلخيص في علوم البلاغه (و هو تلخيص مفتاح العلوم سكاكى). بيروت: دار الكتب العلميه.
٧. سكاكى، ابوعقوب (١٩٣٧). مفتاح العلوم. مصر.
٨. قيروانى، ابن الرشيق (١٩٨١). العمده في محاسن الشعر و نقده. بتحقيق محمد معىالدين، بيروت: دار الجليل، الطبعة الخامسه.

فارسی

١. آقا سردار، نجفقلی (١٣٣٣ش) دره نجفی. با تصحيح و تعليقات و حواشى حسين آهى، با دو مقدمه از مير فيروز كوهي و محمد حميدى. تهران: انتشارات فروغى.
٢. تاج الحلاوى، على بن محمد (١٣٤١). دقائق الشعر. به تصحيح و حواشى و يادداشتهاى سيد محمد كاظم امام، تهران، دانشگاه تهران.
٣. پارسا، سيد احمد (١٣٩٧). بررسى انتقادى كتب بديع زبان كردى. پژوهشنامه ادبيات كردى، دوره چهارم، شماره ٦، پاييز و زمستان، صص ١٥٠-١٥١.
٤. رادويانى، محمد بن عمر (١٣٦٢). ترجمان البلاغه. به اهتمام احمد آتش. تهران: اساطير، چاپ دوم.

The role and position of Alaeddin Sajjadi in Kurdish rhetoric

The theories of psychology began to be formulated in ancient Greece, and Muslim scholars later used this science to better understand the miracles of the Qur'an. Jahiz (d. 255 AH), Abu Hilal al-Askari (320-392 AH), Ibn Rashiqi al-Qirwani (d. 456 AH), Abdul Qahir Jurjani (405-474 AH), Khatib al-Tawrezi (d. 456 AH). 421-502), Sakkaki (555-626 AH), Ibn 'Athir (558-637) and Taftazani (722-792) are some of these scholars; That is, the beginning of rhetoric in Arabic dates back to about 1300 years ago. They are followed by the Persians, whose history of this science dates back to 1,000 years ago, when the first book of rhetoric, which still exists, was called *Tarjman al-Balagha* Written by Muhammad ibn 'Umar Raduyani. Unfortunately, the history of writing this science in Kurdish goes back to 995 years ago when Sheikh Nuri Sheikh Salih (1896-1958) first wrote several articles on He published the magazine *Zhinda* and occasionally quoted poems from Kurdish poets as examples. However, the first Kurdish book in this field was Sajjadi's book *Khoshkhani*, which was published in 1978. This study interprets this book in a descriptive – analytical manner.

More about this source text. The results show that this book includes all three knowledges of retotics, figures of speech and retoric. Writing the first independent book in retoric, putting Kurdish names instead of Arabic names for the first time for any of the sciences of retoric, using beautiful examples of poetry and The dissemination of Kurdish folklore for the purposes of this science, significant innovations and many other things like these have been able to play the role and position of Alaeddin Sajjadi Better explain and make this book still recognized as a reliable source for researchers in this field.

Keywords: rhetoric, figures of speech, semantics, Alaeddin Sajjadi, Criticism.